

Arsenal demokracií může překonat osu Čína-Rusko-Írán

 nationalinterest.org/feature/arsenal-democracies-can-best-china-russia-iran-axis-206358

29. března 2023

Pro vedení svobodného světa Bidenovy administrativy to byl těžký měsíc.

Nejprve došlo na třídní summit mezi čínským prezidentem Si Ťin-pchingem a ruským Vladimírem Putinem. Ačkoli se oba vůdci vyhýbali diskusi o formální vojenské alianci, jejich rozhovory o „spolupráci ve sféře vojensko-technické interakce“ – jak Putin ostýchavě řekl – sloužily jako další důkaz toho, že Čína a Rusko spolupracují na vysídlení Spojených států, vedoucí světové supervelmoci a zavést nový totalitní světový řád. Zdá se, že Bílý dům si není jistý, jak zatlačit zpět.

Pak přišel útok bezpilotního letounu íránského původu na americké vojenské zařízení v Sýrii, který zabil amerického dodavatele a zranil sedm dalších – stejných bezpilotních letounů, které Írán dodává Rusku ve válce na Ukrajině. Opět se zdálo, že administrativa si není jistá, jak reagovat, i když útok činí nepopiratelným, že rusko-čínské spojení de facto zahrnuje třetí revizionistickou mocnost, totiž Írán.

Stejně jako čínská normalizační dohoda mezi Íránem a Saúdskou Arábií; její dvanáctibodový mírový plán pro Ukrajinu a Rusko; její dodávky pomoci Rusku výměnou za ruskou energii, přestože Peking

značně investuje do íránského energetického průmyslu; a neustálý pokrok Íránu směrem k vývoji zbrojního uranu s pomocí Ruska, zatímco Rusko také Íránu dodává útočné kybernetické zbraně, to vše ukazuje, že osa Peking-Moskva-Teherán, před kterou jsem varoval v roce 2015 a znovu v roce 2019, je nyní plně foukaná realita a stále více diktuje běh světových záležitostí.

Zároveň se Bidenův tým soustředil – pravděpodobně až přehnaně – na podporu Ukrajiny a obavy z možné války s Čínou o Tchaj-wan. Zatímco podpora Ukrajiny a obrana Tchaj-wanu jsou důležité, Spojené státy jednoznačně potřebují vyvinout širší globální strategii, která by odpovídala globální hrozbě, kterou tato Nová osa představuje.

Naštěstí jsou Spojené státy v mocném postavení k realizaci této strategie tím, že spojí vyspělé demokratické národy jako arzenál demokracií, aby byly paralelní k arzenálu demokracie, který zvítězil proti dřívější ose ve druhé světové válce – tentokrát však s cílem odstrašit válku, spíše než v ní bojovat.

Dohoda AUKUS Bidenovy administrativy s Austrálií a Velkou Británií o společné výstavbě nových jaderných ponorek může skutečně sloužit jako odrazový můstek pro tento mnohostranný přístup. Tento model je však třeba rozšířit, pokud jde o pokročilé systémy budoucnosti.

Například při vytváření dřívějšího Arsenálu demokracie měly Spojené státy výhodu největší průmyslové základny na světě a dodavatelských řetězců potřebných k tomu, aby samy sebe a své spojence vyzbrojily. Dnes válka na Ukrajině dokázala, že americká průmyslová základna není sama o sobě schopna být zbrojířem svobodného světa – možná ani pro nás samotné v případě vleklého konfliktu s Čínou o Tchaj-wan.

Namísto toho, aby se úpadek této průmyslové základny považoval za čistou strategickou ztrátu, nabízí příležitost spolupracovat s demokratickými spojenci po celém světě při vývoji a budování současného a budoucího arzenálu vyspělých technologií, které mohou bránit svobodu proti svým nepřátelům, a to jak velkým. a malé.

Pohled na čísla pomáhá přiblížit soutěž mezi osou Peking-Moskva-Teherán a demokratickými národy.

Vzhledem k tomu, že Čína pokračuje v růstu jako druhá největší ekonomika světa – možná již v roce 2030 předčí Spojené státy – Rusko a Írán se sotva zapisují na seznam světových ekonomik z hlediska HDP. Naproti tomu Spojené státy spolu s dalšími demokratickými zeměmi v první desítce (Japonsko, Německo, Spojené království, Indie, Francie, Itálie, Kanada a Jižní Korea) tvoří více než dvojnásobek čínského HDP .

Když se podíváme podrobněji, podle odhadů magazínu Global Finance pro rok 2022 zauímají Spojené státy a jejich soudružské demokracie osmnáct z dvaceti nejlepších míst v nejvyspělejších technologických zemích světa (výjimkou jsou Spojené arabské emiráty, spojenec USA a Hongkong) . Čína je mezitím na třicátém druhém místě seznamu, zatímco Rusko a Írán dokonce nebudují.

To vše naznačuje, že pokud se Spojené státy a demokracie spojí, mohou přemoci Čínu a Novou osu nejen z hlediska ekonomické síly, ale s takovým zaměřením na špičkové technologie, které bude jádrem vítězného Arsenálu demokracií.

Například zatímco Čína se ujala vedení v používání umělé inteligence (AI) jako nástroje pro vládní kontrolu nad svým obyvatelstvem, americké společnosti jako Microsoft, Amazon a Meta jsou i nadále světovými lídry v komerčních aplikacích umělé inteligence. být odrazovým můstkem k využití umělé inteligence jako silného aktiva

na bojišti. Zároveň spojenci jako Japonsko, Jižní Korea a Kanada dělají velké pokroky ve vývoji umělé inteligence, zatímco evropské země jako Francie a Německo pracují na dohnání.

Hypersonics bude dalším rozhodujícím nástrojem v budoucím Arsenalu demokracií. Spojené státy spolu s Ruskem a Čínou jsou dnes předními držiteli hypersonických zbraní, včetně střel, které mohou cestovat desetinásobkem rychlosti zvuku. V září 2020 však Indie otestovala svůj první hypersonický technologický demonstrátor a navrhla pětiletý plán na vývoj vlastní hypersonické střely. Austrálie, Francie, Německo a Japonsko také pokračují ve vývoji hypersonických zbraní, i když Izrael a Jižní Korea zahájily základní výzkum hypersonických zbraní, které by mohly výrazně zlepšit stávající systémy.

Řízené energetické zbraně, včetně laserových zbraní, budou v popředí budoucích zbraňových systémů. Americká vláda se těší jasnému vedení při uzavírání smluv s výrobcí, jako jsou Raytheon, Lockheed Martin a Boeing, na vývoj a nasazení těchto systémů. Zatímco Čína je předním výrobcem zbraní s řízenou energií, Indie také. Japonsko zároveň sleduje svou vlastní inovativní cestu k podobným ramenům s řízenou energií.

Totéž platí ještě více, pokud jde o vesmírné technologie. Zatímco Rusko a Čína jsou dlouholetými lídry ve vývoji protisatelitních zbraní, Spojené státy mají stále hlavní náskok v komerčním vývoji vesmírných technologií díky společnostem jako SpaceX a Blue Origin.

Ve skutečnosti, pokud jde o prvních dvanáct zemí, které provedly kosmické starty od roku 2021 do prosince 2022, celkový počet 4 342 startů Ruska a Číny stále zaostává za 5 534 Spojenými státy. Mezitím Spojené království se svou vesmírnou agenturou za 16,6 miliardy dolarů zvládlo 515 startů ve srovnání s 731 v Číně. Japonsko, Francie,

Indie, Německo a Kanada (první země, která vypustila družici, která nebyla vyrobena ani ve Spojených státech, ani v Rusku), dohromady se rovná nebo převyšuje úsilí Číny o spuštění za poslední dva roky.

Čísla ukazují, že Spojené státy a spojenci jako Japonsko, Indie a Evropa mají vesmírné výrobní a technologické základny, které mohou zaručit, že velké vesmírné společenství ovládnou demokratické národy, nikoli jejich nepřátelé.

Sečteno a podtrženo, vyspělé demokratické státy mají nad osou Peking-Moskva-Teherán vítězný ekonomický a technologický náskok. Spojením svých spojenců prostřednictvím dvoustranných dohod a společných partnerství veřejného a soukromého sektoru s americkými a zahraničními společnostmi, které mohou prolomit regionální bariéry, mohou Spojené státy čelit nejvážnější hrozbě, které svobodný svět čelil od konce studené války – a Nechte Novou osu s přemýšlením, proč se kdy odvážila vyzvat síly svobody.

Arthur Herman je vedoucím pracovníkem Hudsonova institutu a autorem knihy Freedom's Forge: How American Business Produces in World War II .

Obrázek: Shutterstock.